

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

ANULU L.

SE PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisori neranțate nu se primesc. — Manuscrisuri nu se retrămit.

Nr. 28.

Sâmbătă, 7 (19) Februarie.

1887.

Discursul deputatului Mocsary.

ținută în ședința camerei deputaților dela 3 (15)
Februarie a. c.

Onorată cameră! (Sgomot. S'auzim!) Eu cu această ocaziune doresc să fac unele observări asupra politicii ce-o urmăzează guvernul în cestiunea naționalităților. (S'auzim!) Cred că o pot face această mai bine la acest resort, după ce resortul instrucțiunii publice este acela, în cercul căruia s'au obișnuit mai cu seamă a se tracta afacerile privitoare la cestiunea naționalităților.

Mai de multe ori am vorbit în această cestiune, și n'am avut intențiune în genere a pune la probă paciența onor. camere la și mai multe ocaziuni. Nu voesc să mă provoc la fapte mai vechi, deși importante, cari în această on. cameră s'au atins deja de mai multe ori; numai câteva casuri doresc să le amintesc, nu atât pentru că ar fi de o mare gravitate, cât mai mult pentru că aruncă o lumină caracteristică și viuă asupra acelor idei și a celei direcțiuni, pe care on. guvern crede de cuviință a urmări în cestiunea naționalităților.

În deosebire ce privește cercul de putere al domnului ministru de instrucțiune, numai aceea se mi fiă permisă a aminti, ce s'a petrecut în anul școlar trecut în gimnaziul superior regesc din Leciu (Leutschau). Din acest institut au fost eliminate nu mai puțin ca 8 școlari pentru pretinsa agitațiune în contra statului. Sentința a adus-o direcțiunea, această sentință după cum e regula s'a așternut ministrului de instrucțiune și onor. ministeriu o-a și aprobat-o. Cam ce felu au putut să fiă acele uneltiri contra statului, cari au cauzat eliminarea, se poate vedea și din aceea, că școlarii eliminați au fost băeți de 14, 15 și 16 ani și numai unul dintre ei a fost de 17 ani. Care a fost păcatul lor? De aceea, că ar fi alcătuit vre-unu convențiu, club, sau vre-o reuniune — nici vorbă nu este; n'au făcut altă, decât că s'au intrunit la unul din colegii lor, care avea o locuință mai bună, și acolo au cetit foi slovace, au cântat cântece slovace, dăr ca să fi făcut vre-un scandal — nici vorbă. N'au făcut secret din aceea, că sunt Slovaci; din cauza aceasta s'au născut dese frecări între ei și n'tre alți colegi ai lor și denunțarea acestor colegi de școlă a fost baza pe care s'a adus sentința, că dintre dâșii 5 inși sunt eschiși din toate institutele țerei, 2 numai din anumite institute ale Ungariei de sus, er unul a primit o pedepsă mai mică.

Acăsta nu prea are lipsă de comentariu. Pentru că nise tineri necopți au cetit foi slovace și s'au declarat ca Slovaci, se fiă depărtați dela cariera lor, se fiă stigmatizați pentru totă viața lor și a arunca în tină cheltuielile ce le-au avut părinții cu ei — pentru că au fost copii de omeni săraci — acăsta n'o găsesc că se poate uni cu dreptatea, a da premie școlariilor, ca între dâșii să jõe rolul de denuncianți, acăsta nu o pot privi ca o creștere morală potrivită, a crește din 8 școlari dușmani inverșunați ai Maghiarilor, acăsta nu o pot privi nici-decum ca o politică bună și multă imi pare rău, că onor. d-nul ministru, dela care a aternat totă treba, nu a îndrumat între marginele conveniției hiperzelul direcțiunii gimnaziale, (Mișcare).

Să-mi fiă permisă a cita unu altu casu din cercul de putere al ministrului de interne. (S'auzim!)

Comitatul Tërnavi mic în anul trecut a contribuit 10,000 fl. în folosul Reuniunii de cultură ardelenă așa, că parte din acea sumă se se ia din averea comitatului, parte însă se se acoperă prin aruncu de dare. Acăsta decisiune a comitatului, ce semănă cu aceea ce a adus-o mai de multu comitatul Sătmarului, a fost înaintată ministrului de interne pe lângă unu recursu, și recurențiu au fost respinși cu cererea lor din cauză, că comitatul nu fi avut dreptul de a decide unu aruncu de două procente la dare, mai departe pentru că între acele scopuri, pentru cari comitatul este în drept a face aruncuri de dare, se numără și „scopurile culturale.” Eu onor. cameră sunt de convingere, că acăsta decisiune a comitatului Tërnavi mic nu se poate aduce nici-decum în consonanță cu legea, căci e adevărat că în lege se vorbește de „scopuri culturale,” dăr a sprinjini acea Reuniune ardelenă în numele culturai, iertății, este numai unu jocu de cuvinte, pentru că adevăratul scopu al acelei Reuniuni este lățirea maghiarisării, acestu scopu însă nu e cuprinsu în lege. (Mișcare și sgomot).

Körössi Sándor: E unu și același.

Ludovicu Mocsary: Mă rog de iertare, dăr cultura nu se poate identifica cu maghiarisarea, pentru că nici onor. deputat Körössi Sándor nu va nega că cultura se poate înainta și mijloci nu numai în limba maghiară și în altă limbă și nu va susține nici aceea, că naționalitățile n'ar avea altu drept decât, că cultura se li-se administreze lor în limba maghiară, căci este esprimat în legea de naționalitate dela

1868, că e chemarea și datoria chiar a statului de a mijloci, ca locuitorii de altă limbă să-și pótă câștiga instrucțiune în propria lor limbă, până acolo unde se începe învățământul academicu. Dăr nu se pôte lua ca motivu alu decisiunii comitatului nici aceea, ce a disu ministeriulu cu ocaziunea respingerei recursului, că acăsta acea Reuniune de cultură ardelenă față cu diferitele naționalități și-a lățit activitatea sa de interesu generalu, care eschide ori ce pornire dușmănoasă, în acestu comitatu, ceea ce ori de ce limbă ar fi populațiunea lui nu pôte să-i dea privilegiu de a se simți vătămătu. A maghiarisarea cu bani românesci pe Români — acăsta eu nu o țin de o procedere drăptă și demnă de Maghiari. (Contrațiceri în stēnga.)

După ce am amintit acum reuniunile de cultură, fiă-mi permis, onor. cameră, a spune, că eu nu consider de norocită direcțiunea, în care aceste „Kulturregylet”-uri și-au început activitatea lor; pentru-că, binevoii a-mi concede, această direcțiune e hotărîtă agresivă față cu celelalte naționalități, și scimă forte bine, că acțiunea născă reacțiune. (Nelinsce în stēnga estremă). Ar fi cu totul altceva, decât acele reuniuni s'ar ocupa numai de aceea, ca să salveze pe sēma națiunii maghiare pe aceia, cari sunt espusi de a se slovanisa sēu romanisa, sēu de s'ar restringe la aceea, ca să dea ocaziune pentru însușirea limbii maghiare, acolo unde se cere, precum de pildă în capitală am esperiatu acăsta cu bucuria, sēn și în alte orașe, dăr, mă rog de iertare, ca aceleși reuniuni cu mijlocele ce și le-au alesu ele, cu asilurile lor de copii, cu instrucțiunea poporală, cu premii puse pentru propunerea cu succesu a limbii maghiare, ca cu tōte acestea să năvălesc asupra naționalităților acolo, unde locuesc în mase compacte și a voi să le maghiarizeze cu gramada. (Strigări în stēnga estremă: cine voesc acăsta?) mă rog de iertare, acăsta este o idee utopică și ea tradēză numai, că voința este, deși nu este și puțință lângă ea și că Maghiarii în genere nu se pot liniși cu aceea, ca să fiă în țēră și locuitorii de altă limbă, pentru că așa cred, că bunu patriot în acăsta țēră nu pôte fi decât numai celu ce vorbește unguresce, și acăsta, d-lor, este o fatală rățacire și vătămăre cu privire la naționalități. (Nelinsce și reprobări în stēnga estremă).

De altmintelea, decât numai până acolo ar merge lucrulu, ca întrēga lucrare de maghiarisare să se facă pe cale socială, atunci s'ar putē dice, că statulu respectēză dreptulu de intrunire și așa ar avē ocaziune să apere acestu drept și la alte naționalități. Dăr aceea n'ar trebui să concedem statului, ca organele lui și autoritățile administrative să se amestece în asemenea lucruri și cu asemenea procedere să procedă astfel cum vedem, n'ar tebi onor. guvern să influințeze și să incurgieze și alte organe administrative ca să lucreze asemenea.

Încă unu casu să-mi fiă permis a-lu aminti pe scurtu. E lucru cunoscutu, că în anul trecut comitatul Zolyom a hotărît să maghiarizeze numele unu întregu șir de comune slovace.

Thali Kalmann: A-le remaghiarisă.

Ludovicu Mocsary: Mă rog de iertare! Nu se pôte remaghiarisă, pentru că nu se pôte ca înainte de asta satele să fi avut nume atât de pocite ca: Lopéin, Vaczok, Szakbény, Szélese, Doval sēu Get, pe care și în ținuturile unguresci l'au botezat cu cunoscutulu nume: Gyetvát. Schimbarea acăsta de nume nu prea arată diu partea respectivilor patrioi zelosi vre-unu sentimentu puternicu pentru limba maghiară. Observu numai în trecēt, că după mine nu s'a putut găsi unu mijlocu mai nepotrivitu pentru înaintarea maghiarisării decât acăsta maghiarisare a numelui. Ce voesc să ajungă comitatul Zolyom cu puțină mănjitură maghiară? Luând lucrulu curatu din punctulu de vedere alu maghiarisării — n'au succesu a face încă din nici unu Slovaci Maghiar, dăr pagubă s'a cauzat cu pornirea de maghiarisare, dăr ca Slovaci, care vede aceste nișuințe, își gândesc: Ce voescu acești domni maghiari? Nu-i destul că mereu ne îmuleșc sarcinele, acuma și aceea îi supără, că de ce suntem Slovaci? De ce i supără că ne rugăm la Dumnezeu în limba noastră maternă? Acele table, pe care sunt scrise numele maghiarisate, vor juca încă rolulu pālăriei lui Gessler. (Ilaritate.) Slovaci, vedēndu-le pe acestea, va injura una asupra Ungurilor și va fi gata a fi pradă în mână agitatorilor fără consciință. (Mare mișcare în stēnga estremă.)

Procederea comitatului cu acăsta ocaziune lovesce în față chiar și legea, pentru că ar fi fostu datoria comitatului în ori și ce casu, înainte de a face maghiarisarea să întrebe, decât se invoiesce comuna, pentru că în sensulu legi comunale, comuna hotărēscă singur în afacerile ei interne (O voce în stēnga estremă: Totuși au fostu întrebate). N'am cunoscință despre acăsta. Va se dică comunele ar fi trebuit să fiă întrebate și fără consimțământulu acestora procederea comitatului nu are nici unu temei legalu. Tocmai de aceea imi pare rău că ministeriulu a aprobatu o astfel de procedere.

Dăr numai continuu on. cameră cu înșirarea casurilor singuratece. Eu cred, că și cele ce le-am citat aici vor arunca lumină asupra acelu modu de cugetare asupra acelei direcțiuni, pe care on. guvern o urmăresce în cestiunea naționalităților. Se vede că on. guvern în genere nu crede că este chiamarea lui, ca să înfrēneze șovinismulu în stăruițele sale, ce nu-să la loculu lor și nu au nici unu scopu, ba mai mult: elu incurgiază șovinismulu de adreptulu prin purtarea sa. Procederea guvernului dă locu presupunerei, că pentru lățirea maghiarisării tōte sunt iertate, scopulu sântesc mijlocele, și că cu asemenea uneltiri unu nenorocit norocos își pôte câștiga merite înainte guvernului. Eu cred, că nu acăsta este chiamarea guvernului, ci față cu naționalitățile curata obiectivitate.

Guvernului niciodat nu-i este iertat a uita, că conduce afacerile unei țeri poliglote, că este deopotrivă guvern Maghiarilor, Slovacilor, Românilor, Sērbilor, nu-i e permis a uita, că țera nu pôte fi unu kulturregylet în stilu mare și că întrēnsa trăiesc cetățeni de naționalitate diferită, cari trebuie să împartă între sine în modu egal nu numai sarcinele, ci și dreptatea (Strigări din drăpta: Așa se și întâmplă!)

E cu neputință să nu observăm și într'asta acea politică de cortēșire, pe care așa de adeseori i-o aruncăm în ochii guvernului. Guvernulu vede o mare putere în curentulu șovinist, de aceea nu cutēză a păși în contra lui. Sēnte bine, că nu prea are multe titluri la popularitate, crede, că cu acăsta va ajunge încă la popularitate și sperēză, că pentru politica sa vis-à-vis de naționalități îi va ierta națiunea deficitulu și datorile nesfēșite ce le face... tocmai așa cum unu june ușuricu la minte iertă darea de sēmă curatorului sēu, numai să nu-l turbure în satisfacerea pasiunilor lui periculoșe. Nu-i mirare într'aceia, că decât în acăsta țēră făcarea își pôte lua voia a călca, a ignora și a eluda legea pozitivă și decât îi spunem în față aici parlamentulu și guvernulu, că legile nu se respectēză, nu-i mirare, dicu, că legea dela 1868 este numai pe hărți și nu se esecută nici măcaru într'unu singuru punctu (Mișcare).

Nu sciu audț a d-nulu ministru de justițiă, ce a spusu mai deunăzi deputatul Dimitrievici, că în cerculu sēu de alegere autoritățile respingū orice hărți și ori-ce adaus la actele înaintate lor, cari nu sunt compuse în limba maghiară. (Strigări sgomotose: Bine facu! Mare mișcare. Bine facu!)

Polonyi Geza: Protesteze Miletici în contra acăsta, dăr nu d-lu deputat. (Aprobări).

Ludovicu Mocsary: Rogu cu stimă pe d. președinte, să binevoiască a mă mântui de asemenea intreruperi. Imi pare forte rău onor. cameră, că d. deputat o spune aici în sinulu dietei, ce bine se întâmplă, decât una din legile fundamentale ale statului nu se respectēză și în fiace momentu se eludēză. (Mare sgomot)

Președintele: Nu potu opri în parlamentu, onor. d-le deputat, ca unu sēu altulu din deputați să nu dea espreziune vederei sale prin intreruperi. (Viuă aprobări în tōte părțile.)

Racz Geza: E trist că din sinulu acestei partide trebuie să auzim o astfel de cuvēntare. (Aprobări în stēnga estremă).

Ludovicu Mocsary: E durerosu, onorabilă cameră, decât i se spune guvernului, că legile nu se respectēză și decât guvernulu privește la acăsta cu indiferență. Și acăsta n'a dis-o numai deputatul Dimitrievici ci au dis-o forte mulți. Vē rog numai a vē aduce aminte de deputatul Szabovlievics, a cărui cuvēntare leală am ascultat-o cu bucuria în ultima sesiune. Am băgat în buzunar declaratiunile lui frumoșe patriotice și leale, dăr a ignorat toți, că și d-nul deputat a spus-o, că cestiunea naționalităților există numai pe hărți.

Eu, onor. cameră, vedu cu adencă îngrijire politica, ce-o urmăresce în cestiunea naționalităților guvernulu și în genere statulu maghiar și societatea maghiară.

Cu o îngrijire atâtu mai mare vedē acăsta, cu câtu mai mult începe a se agrava mersulu timpurilor deasupra patriei noastre. Eu cred, că nu e omu în acăsta cameră, pe care nu l'ar implē de îngrijire sēu pe care nu l'ar neliniști celu puțin, că în acăstu momentu nu stăm pe picioru bunu cu naționalitățile. Eu cred, că vom străbate prin pericolu, decât va năvali asupra-ne. Pentru-că putem să ne incredem puțin și în noi și pôte nici în privința ajutorului nu vom fi lipsiți, dăr acelu simțământu pe care l'am amintit, că acăsta este cu neputință, ca în aceste momente se nătrundă peptulu fiecăruia idea, că totuși ar fi bine, decât am sta pe picioru mai bunu cu naționalitățile, vē rog a avē în vedere, că totuși ar fi bine a ne gândi puțin și despre aceea, că ore bună e direcțiunea, ce-o urmărim față cu naționalitățile, statulu și societatea deopotrivă.

Și fiindu că în aceste momente sunt preocupati toți fii patriei cu ceea ce se pôte întâmpla în viitoru, binevoiescă onor. cameră a-mi concede d'a mă ocupa câteva minute de aceea, ce influință pōte să aibă asupra relațiunilor noastre esteriore acea politică, pe care o purtăm în cestiunea naționalităților în acăsta țēră.

De aliați avem neapărată trebuință. Despre cestiunea, că încâtă ne putem răzima pe Germania, cred, că suntem până acum în curată, și se dea Dumnezeu ca să nu venim cu ea și mai mult în curată. În ceea ce privește marele nostru interes, ca Rusia să nu pună mâna pe peninsula balcanică putem să contăm la ajutorul Turciei, Angliei și pînă și la alii Italiei; dar încâtă vom trebui să stăm față în față cu Rusia, amicitia statelor balcanice, cu deosebire amicitia și alianța Serbiei și a României este mai însemnată pentru noi, decât amicitia acelor mari puteri.

Eu așa cred domnilor că această alianță o putem câștiga.

Audim noi din partea slavă amintindu-ni-se Philippi ș-am audiu declarațiunea, că Serbii din partele așteptă liniștii războiului cu Rusia. Cunoșteați mișcarea națională în diferitele țări slave. În Praga șefii de partidă renumiți, în Agram agitatorii vestiți tocmai așa amenință cu Muscalul, ca pînă scolarii din Leciu său lucrătorii Slovaci îmbetați din piața Pestei, pentru că știu, că acesta îi face pe toți nervoși și cu acesta se poate influența asupra lor. Sunt însă convinși, că nu se află între rasele diferite slave una, care și-ar dori ceva din fericirea absolutismului muscălesc.

Ce privește pe Români, onor. cameră, interesul rasei române este pe deplin identic cu interesul rasei maghiare, pentru că numărul român tocmai așa este vîrit în mijlocul marelui rase slave, ca cel maghiar și formeză baza naturală a alianței și ori cît de greu ar fi a împăca relațiunile faptice, ori ce s'a petrecut între noi în trecut, acesta este o situație în adevăr imposibilă și răsturnată cu capul în sus și se va întempla mai curînd s'eu mai târziu, că ceea ce a unit Dumneșu, omul se nu despartă. Logica situației ne îndrumă de dreptul la acesta. A folosi această situație pentru alianța statului este problema guvernului, care, după ce Ungaria este în prima linie interesată în cestiunea Orientului, este chemată a pune în cumpănă influența lui covârșitoare în politica orientală a monarhiei. Der statul ungar, onor. cameră, nu numai pe calea influenței ce compete diplomației are un rol însemnat în cestiunea Orientului, ci rol însemnat are în cercul său propriu de putere, ca stat maghiar, și nu numai statul ci și societatea maghiară, pentru că aceste sunt chemate a se ocupa de cestiunile naționale, cari sunt mult implicate în cestiunea Orientului.

Concedu onor. cameră, că putem să fim în bună amicitie și în alianță, fiă cu Serbii, fiă cu Românii eventual pe scurt timp și fără ca să vină în vorbă cestiunea naționalităților. Der hotărîtă tragă la indoielă aceea, că fiă cu Serbia, fiă cu România vom pute să încheiăm o alianță durabilă și sigură, *decă nu ne va fi succes mai înainte a inaugura la noi acasă o astfel de politică față cu naționalitățile, care se satisfacă decă nu pretensiunile ultraștilor, cel puțin aspirațiunile naționale corecte și drepte ale grosului Românilor și Serbilor dela noi.*

Nu putem să contăm la o durabilă și sigură alianță pentru aceea, pentru că atât la Români, ca și la Serbi este puternic sentimentul legăturii de rasă. Aceste națiuni sunt mult mai mici, decât ca să nu reflecteze la conaționalii lor, cari locuiesc în statul nostru.

Națiunea germană se poate lipsi de acei conaționali, cari sunt în Austria, Franța nu și bate capul cu cele ce se petrec în Belgia și Elveția cu Francesii, pentru că și fără de aceștia este mare și puternică. Der Serbii și Românii de peste Drava și de peste Carpați au cel mai mare interes pentru conaționalii lor de aici, fiind că aceștia se țin de pozițiunea națiunii lor, ca o parte întregitoare a acestei pozițiuni precum formeză și în privința culturale și a literaturii o parte a ei. De aceea este de-o influență covârșitoare cu privire la relațiunile noastre orientale împrejurarea, că ce politică urmărește aici în intru statul, și societatea maghiară. O tractare dreptă, o politică bună față cu naționalitățile este....

Președintele: Rogu pe onor. d. deputați să binevoiască a vorbi la bugetul ministerului de instrucțiune. (Viue aprobări). Nu e tocmai potrivit acest buget pentru ca onor. deputat să se ocupe cu cestiuni de naționalitate. (Viue aprobări generale).

Ludovic Mocsary: Eu așa cred, că cestiunea naționalităților ar trebui să intereseze parlamentul maghiar și odată intr'unu an s'ar pute vorbi despre ea. (Sgomot). *O politică de naționalitate cum se cade: acesta este prețul, ca să putem trăi cu Românii și cu Serbii în bună amicitie și alianță.*

Dați prețul acesta, pentru că este totodată și prețul, cu care ne putem câștiga și în intru în propriul nostru cerc liniștea și conviețuirea painică. Să mobilizăm în direcțiunea acesta, onor. cameră, cît se poate mai curînd, cheltuielile ce le vom avea cu acesta mobilizare nu ne vor păgubi vî asigură; pentru că nu împărtășesc vederile aceluia, cari cred că naționalitățile din Ungaria nu se pot împăca și mulțami, cari cred că ne vor lua numai în ris decă acum în ora a 12-ea am voi să începem a ne împrieteni cu ele.

Știu, onor. cameră, că naționalitățile, cari trăiesc în statul nostru sunt gata a se împăca, și doresc această din parte-le; ele sunt gata a încheia pace cu noi pe acea basă, ce au așezat-o legea dela 1868; der ceru ca acea lege să se țină și se nu fiă numai pe hîrtia.

Nu credă nimenea, că popoarele, ar voi să rupă așa de ușor legăturile milenare. Naționalitățile din Ungaria nu intenționează această, ele sunt alipite cu iubire de acest pământ, *der voiesc să se sîmți aici în adevăr acasă în patria lor propriă.*

Dicu să mobilizăm în această direcțiune mai bine ați, decât mîne. Acesta va fi cea mai bună pregătire față cu ori-ce eventualități viitoare și eu suut convins, că ar echivala cu o armată, *decă ne-ar succede să inaugurăm o politică de naționalitate cum se cade.*

Ce privește bugetul, deorece nu l'am primit în total, nu-l primesc nici în special.

Convenția în camera din Viena.

În comisiunea bugetară a camerei din Viena, deputatul Beer a întrebă, la 14 Februarie, pe ministrul de comerț, cum stă lucrul cu tractatul de comerț cu România.

Ministrul Bacquehem dîse, că acum nu pînă întru în amăruntale acestui obiect, der speră că în curînd vor începe tractările și că vor ajunge la un rezultat mulțamitor. Guvernul e gata să facă însemnate concesii în privința aceluia articole, care interesează mai de aproape pe România și de aceea pînă aștepta aceeași prevenire din partea guvernului român.

Abrahamowicz, provocându-se la hotărîrea dietei galițiene, în principiu el și colegii săi nu vor păși contra unei convenții, der vor fi contra unei convenții, care ar vătămă producțiunea economică austriacă, cu a tîtu mai multă că importul cerealelor române în Austria a crescut, pe cînd esportul articolelor industriale din Austria scade mereu. În 1885 esportul în România a fost aproape egal cu importul din România.

Beer dîse că trebuie să se ia în vedere nu numai interesul economic galițian, ci interesul tuturor ramurilor economice austro-ungare. Mulți economi sunt pentru un tractat cu România, mai ales economii din Bucovina.

Zotta, ca deputat al Bucovinei declară, că această țară a suferit foarte mari pierderi prin războiul vamal.

Înainte se esportau lemne pentru 6—7 milioane, ați esportul e redus la un minimum. Numeroși lucrători au rămas fără pîne. Porumbul din România ne trebuie pentru fabricile de spirit, grăul pentru mori, din care esportăm în România făina fină, er cea mai proastă o consumăm în țară. Ce privește temerea de concurența vitelor române, acesta va fi foarte mică. România produce numai vite podolice, pe cari mari proprietari le întrebunțeză ca vite de lucru.

Schaup declară, că starea de acum e foarte păgubitoare pentru Austria și el încă stă pe basa, ca să se a în considerare întreaga economie.

Abrahamowicz dîce că va pute dovedi la ocaziune, că grosul Bucovinei e de altă părere decât aceea ce a esprimit-o Zotta.

Russ arată, că Ungaria represintă exclusiv punctul de vedere agrar. Austria însă trebuie să aibă în vedere și punctul de stadiu al esportului industrial. Cu acestea s'a terminat discuțiunea.

Convenția în camera din Bucuresci.

În ședința dela 3 Februarie a camerei deputaților din Bucuresci s'a adus în discuție cestiunea convenției comerciale între Austro-Ungaria și România. Etă raportul „Românului” despre această discuție:

D-lu Epurescu impută guvernului c'a părăsit sistemul inaugurat prin tariful autonom și întrebă, decă negocierile începute la Viena au fost părăsite s'eu numai întrerupte și decă delegații români se vor întorci la Viena pentru ca să le reia.

D-lu Ferichidi, ministrul de externe, dîce că negociațiunile preliminare angajate la Viena n'au ajuns la un rezultat definitiv, der nu e esact că există imposibilitate d'a se înțelege. Aceste negocieri au fost der întrerupte, pentru că părțile se aibă timpul d'a studia cestiunile slevate la Viena și d'a prepara o basă de înțelegere. D. Ferichidi negă cum că s'ar fi iscat vre-o neînțelegere ore-care între primul ministru și d. Dumitru Sturdza în privința negocierilor. Totu ce se face în această cestiune este decă de mai înainte în sinul consiliului de ministri și că pînă acum a domnit cea mai perfectă înțelegere în această privință între membrii consiliului. D-sa asigură că delegații români se vor duce din nou la Viena, după terminarea lucrărilor cu cari sunt însărcinați, și vor continua negocierile. În ce privește discuțiunile, cari s'au făcut în parlamentul ungar, dîce că nu se preocupă de ele pînă ce nu va avea textul oficial al aceluia discuțiunii. Terminîndu, ministrul dîce că guvernul austro-ungar dorește din inimă ca să încheie cu noi o convenție comercială chiar cu restricțiunea d'a se protegia de guvernul român o parte din industria națională.

D. Kogălniceanu relevă vorbele preopinentalului relativ la desbaterile din parlamentul ungar și dîce că înțelege rezerva ministrului. Camera însă, dîce d-sa, nu trebuie să păstreze aceeași rezervă. D-sa dîce că ministrul ungar a declarat în cameră, că Ungaria nu voiesce astăzi să se acorde, în ceea ce privește intrarea vitelor noastre în Austro-Ungaria, tratamentul ce ni se acordă prin vechia convenție de comerț. În asemîni condițiuni, adauge d-sa, încheierea unei convenții este imposibilă și am face bine ca să nu disimulăm realitatea. Ar trebui să facem pentru cereale aceea ce am

FOILETONU.

Pipărușiu Petru și Florea-nfloritul.

(Poveste din Sălajiu, comunicată de plugarul M. Bene din Supurul de sus, scrisă de Ioan Popu Reteganul.)

(Urmare.)

Intr'o dimineță, cum mătura prin casă dîcîndu rugăciunile, etă vede un bob de pipărușiu jos și se pleacă de-l rădică și-l pune pe mesă. Der bobul se durdlică de pe mesă și eră cade jos. Ea ca muiere strîngătoare, nu lasă să se prăpădescă nici un fir de pipărușiu, decă se pleacă și rădicîndu-l îl bagă în sin. Firul cel de pipărușiu nu stă în sin, cum, cum nu, destul că și din sin cade chiar înaintea ei. Ea eră să pleacă și-l rădică de jos și-l bagă în gură și dîcîndu rugăciunile îl scapă pe grumaz la rale. Din minuta aceea vîduva prinde grea și la nouă luni face un drag de fecior de să mai fi avut doi ochi să te uiți la el. Ea chemă pe preotul satului, îl boteză și-i pune numele: Pipărușiu Petru, căci dintr'unu fir de pipărușiu era zămislit. Și creștea copilul, der creștea ca din apă. Când era de o lună, era ca alți copii de unu an; când era de două luni, era ca altul de 3 ani; și începă a ambla pe uliță și a vorbi toate cele. El tot audia pe omeni vorbind: ce mai fecior, pagubă că nu-i trăsesc frații, că ei trei ar bate unu sat întreg cîndu s'ar mânia bine. Așa ați, așa mîne, așa dîceau omenii în toate zilele. Când era Pipărușiu Petru de trei ani, era cel mai frumos și mai voinic fecior în tot satul.

Intr'o zi întrebă pe mamă-sa: Mamă, mai avut'am eu frați? Der ea, temîndu-se să nu mîrgă și el ca frații lui și să nu se mai întorcă, îi dîse: nu, fetul meu, nu ai avut nici un frate.

— Nu? Atunci fiă bună și-mi mai dă odată țîță, der pe sub pragul casei. Și rădică Pipărușiu pragul casei cu degetul cel mic, er mamă-sa se plecă și bage țîța pe sub el și se lăpteze pe fiu-său. Atunci Pipărușiu lăsă puțin pragul în jos de o cam stringea pe mamă-sa și o întrebă: mamă, mai avut'am eu frați? Ea, vîdînd că nu-i altu modru, îi spuse: da, ai avut doi frați și o soră, pe soru-ta a furat'o smeul, er frații s'au dus și o caute și de atunci nu i-am mai vîdîtu.

Atunci er rădică pragul și dîse mame-si: acum scolar-te și-mi fă o azimă de grău curat, frămîntată numai cu lapte din țîțele tale, că eu am semne că trebuie să dau de ei.

Audînd vorbele acestea biata mamă eră începe a plînge și a se vîieta. Der cum te lasă inima să mî lași acum la bîtrînețe, slabă, betegă, singură? Nu am dus și nu duc destul bănat după cei trei, acum te mai prăpădesci și tu prin cea secretă de lume, de nu alta, v'a da smeul de tine, de nici de nume nu'i voiu mai auzi. Rămăi dragul mamei aci, nu te mai duce nicăiri; fi-va ce va rîndui Dumneșu de noi, numai nu merge.

Ei, der Pipărușiu Petru era voinic, lui îi trebuiau vitejii, decă nu scapă mamă-sa de gura lui pînă ce nu'i făcă o azimă de făină de grău curat frămîntată numai cu lapte din țîțele ei și cu lacrimi din ochii ei. După ce i-a copt'o ca ruja, Pipărușiu și-o puse în traistă și

dîse: Rămăi sănătoasă mamă, nu te supăra de loc, că nici trei zile nu vor trece și eu trebuie să fiu înapoi, ori cu veste bună ori rea, der mai cred că cu bună.

Și se luă Pipărușiu Petru la drum, du-te du-te, pînă dă în pădure, și acolo nimerese o brîzdă mai astupată. Hai să merg pe ea, își dîce Pipărușiu, și se duse tot pe ea pînă ce ajunge la curțile smeului. Și acolo intră în lăuntru. O fată frumoasă — Dîmne! și îmbrăcată ca o împărătesă, era singură și făcea de mîncare.

— Bună ziua, soră!

— Să trăsesc cu bine; der ce-mi dîci soră?

— Ți dîci soră, fiind că-ți sunt frate; de nu credi, er hai de mîncă din azima asta. Și scose Pipărușiu Petru azima din traistă și-i dete fetei să mînce. Der cum imbucă, odată, dîse: asta-i cu lapte din țîțele mamei mele, acum cred că-mi ești frate, der nu pricep cum? că tu ești fecior holteiu, er eu cînd am ajuns în robia smeului numai doi frați am avut, pe cari smeul i-a și omorîtu, er de atunci nu sunt mai mult de 5 ani, de cînd sunt eu aci; decă nu pricep, decă mi ești frate, cînd te-ai putut naște; că dîră nu ești numai de 4—5 ani?! Tu trebuie să fi baremi de 20 de ani!

— Nu-să, soră, ci numai de 3 ani și mai ceva, der așa-mi e felul. Să-mi spui acum ce semne face smeul cînd vine?

— Vai, frate, bine ar fi să mergi de aci pînă nu vine semnul lui, că după semnul și el îndată sosește. Că are un buzdugan, frate, un buzdugan de fier,

făcută cu vitele: să le deschidem drumul către Italia și Bulgaria. D. Kogălniceanu găsește că o sinceră întrerupere a negocierilor ar fi preferabilă nesiguranței ce domină astăzi. D-sa consiliază pe guvernul ca să nu mai trimită la Viena comisiunii, care să revină fără ca să fi obținut vre-un rezultat.

D-lu Ferichide, ministrul de externe, rectificând orecarți aserțiuni ale domnului Kogălniceanu, susține că ministrul ungar n'a dîșu că e preferabil pentru Austro-Ungaria d'a renunța să aibă bune relații politice cu România decât să facă sacrificii materiale. Ministrul ungaru a dîșu tocmai din contră, dîce ministrul nostru. — Se închide discuțiunea.

SCRILE ȚILEI.

Deputatul Ludovicu Mocsary a demisionat din comitetul executiv electoral al partidei independente și totodată a anunțat, printr-o scrisoare, eșirea sa din sinul acestei partide.

—x—

Foia coșutistă din Clușiu aduce în numărul dela 14 Februarie următoarea scire: »Din Câmpia primim înspăimântătoare scire, că acolo propaganda națională română în stratul cel mai de jos al poporului a luat o direcțiune socialistă. Acolo așteptă foarte mult pe Ruși, fiind că acestia, după credința lor, nu numai că li liberă de sarcinile statului, comitatului și comunei, ci le imparte și Câmpia în 20 de părți mari și astfel face omni pe fiecare proletar. Pentru linișirea proprietarilor, administrațiunea și anume fișpanul comitatului Cojocnei ar putea face un pas foarte important. Dacă ar lua măsură ca să se transfere acolo un regiment de husari. Abstrăgîndu de scirile alarmătoare, o astfel de dislocare ar avea două temeiuri: mai întâiu nicăeri nu se pot întreprinde caii mai efine ca acolo, al doilea cavaleria ar primi instrucțiunea pe teren muntos. — Acestă gîrgăunescă scire privește pe „Ellenzek.« Cu toate acestea o samnalămă ca un simptom al stărilor de domnesc în Ardeal.

—0—

Un aspect războinic oferă Pesta, spune „P. Lloyd«. Recruți și rezerviști se vedu multe, care în urma ordinului ministerial se prezintă acum la corpuri, er nu la 1 Aprilie ca de obicei.

—x—

Pe temeiul unei arătări oficiale a ministrului de agricultură, ministrul de interne a încunoscîntat jurisdicțiunile ca în pașaportele vitelor să se însemneze jurisdicțiunile, cercurile solgăbirăseși, precum și numele localităților exclusiv în limba oficială a statului. — Strașnic i-au mai apucat nevricele și spasmiile de maghiarizare. Adeca gluma la o parte: are dreptate ministrul, căci altfel cum s'ar pută dovedi că vitele sunt patriotice?

—x—

Președintele camerei deputaților din Pesta a prezentat sentința tablei r. din Tergu-Mureșului, prin care deputatul Bartha Miklos e condamnat în a doua instanță la 5 zile închisore de stat pentru delictul de duel.

—x—

În Zlatna s'a împușcat corporalul de vînători Ionu Gițianu.

Un preot catolic din Alba-Iulia, care administra sume însemnate de bani, și-a pierdut în vîra trecută mai totă averea sa în speculațiune de bursă. Pentru ca să și întorcă pierderile, a mai investit de atunci și a pierdut încă 95,000 fl. Afacerea, care a constrîns autoritatea superioară bisericăscă să facă pașii necesari, a produs mare senzațiă, dîce »Közérdek.«

—x—

Foia „Hunyad“, care apare în Deva, a fost condamnată, pe temeiul unei acușări a procuraturii din Clușiu, la 80 fl. amendă, fiind că a comunicat cronică politică, fără să fi depus cautiunea prescristă pentru toi politice.

—x—

Esecutorul de dare al comunei Obrovațu, Iosef Faltin, a fugit după ce a defraudat 100 fl. bani din dări. S'a dat ordine de urmărire în contra lui.

—x—

După cum e informat »Kolozsvar«, fosta învățătoare ungurească în Olahfalău D. G. a stat mai mult timp în relațiuni intime cu controlorul casei orășenesci a Odêrheiului șcuiască, Ștefanu Simo. Fata creșdînd după cîtva timp că observă orecare rēcělă din partea iubitelui ei, cumpără un revolver, se duce la oficiul casei orășenesci, luîndu cu ea ca martor pe medicul Dr. Kassay — fără să-i spună anume afacerea. Ajunsă aci, dete iubitelui ei o scrisore, acesta însă o rupe, și pe cînd medicul se aședă la mēsă se ia notițe de cele ce se petrecu, fata scōse revolverul și împușcă pe iubitul ei, lovindu-i glonțul fruntea fără însă să atace creierii. Cînd fata vrū să se impușce și pe sine medicul sări și o oprî. Iubitul fū dus în spital, er iubita în arest.

Creditele militare.

Creditele ce au să se cēră deocamdată parlamentarilor din Viena și din Pesta pentru echiparea și aprovizionarea armatei, landwehrului, honveșimei și gloatelor se vor urca, după cum spun foile oficiose, cam la 50 milioane fl. Ivindu-se însă eventualitatea unui războiu, negreșit că aceste milioane nu vor fi de ajuns.

Pînă acum cei din Viena au votat un credit de 12 milioane, er cei din Pesta aprōpe 7 și jumătate milioane. Proiectul de lege, prin care ministrul honveșimei a cerut acest credit, a fost motivat astfel:

În urma pregătirilor militare a tuturor statelor europene, se simte necesitatea d'a face totul ce ne prescrie ca o datoră intereselor tronului, monarhiei și patriei. Orî încărău ne vom îndrepta privirile în Europa, întîlnim pe acest tărîm o activitate neobișnuită și ar fi cea mai mare neglijență, decât n'am îngrijă și noi de puterea noastră militară. Pozițiunea noastră geografică, situațiunea noastră, condițiunile noastre de existență sunt astfel, încât cu totă nisuița și voința nu ne putem sustrage din încercările intereselor europene, cînd ar deveni tot mai acute, și trebuie pentru cazul extrem, ca orice stat, care simte în sine destoinicia d'a trăi și care nu e inclinată a renunța la validitatea intereselor sale, să fim gata a face jertfe pentru siguranța monarhiei și prin urmare a patriei noastre.

Cea dintîiu îngrijire și răspundere a mea o formeză honveșimea și glōtele, care trebuie să fi aduse în pozițiune d'a pută fi întrebunțate în casu de nevoie ca în-

trezire a armatei. De aceea cer mijlocele neapărat de lipsă pentru procurarea proviziunilor de rezervă ale honveșimei și pentru procurarea echipamentului acelei părți din glōte, care la orice ocaziune trebuie să fi gata, ca prima trebuință pentru spriginirea armatei mobilizate. Decî ivindu-se pericolul trebuie să dispunem în primul moment de orecare proviziune de rezervă în echipament și de aceea să îngrijesc încă de acum, fiind că sorții războiului, durata lui, folosirea în mai mare măsură a echipamentului fac necesare trimiteri ulterioare de astfel de proviziune încă în primele săptămîni ale unei eventuale expedițiuni.

Trebuie să am în vedere, că în casu de nevoie în adevăr prima chemare a glōtelor, cel puțin în parte, va întregi armata operătoare. Prin urmare trebuie să îngrijesc, ca acea parte a glōtelor propriu dîse, care în casu de mobilizare va fi necesară în prima liniă pentru sprijinirea armatei operătoare, deși nu completă der cel puțin într'atîta să fi echipată și îmbrăcată, ca să fi apărată de timpul rău și să fi cunoscută după îmbrăcăminte, spre a fi tractată — în tōte împrejurările — după prescrierile dreptului gișilor.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

BUCUREȘTI, 18 Februarie. — În cameră 80 de deputați au propus ca, în fața situațiunii europene, să se pună la dispozițiunea guvernului suma de 30 milioane pentru apărarea neutralității. Propunerea a fost acceptată cu 99 contra 11 voturi. Ministru-președinte Brătianu a declarat, că nu dorește ca România să devină încă odată teatru de războiu.

CAPSTADT, 18 Februarie. — După scirile sosite, tovarășii lui Holub au sosit în Shshong (țera Betsuama) într'o stare lipsită de orice ajutor. Tabăra dintre lacul Bangweolo și riul Zambessi a fost atacată în lipsa lui Holub de indigeni și Söllner (măcelar din Viena și tovarășu de călătorie al lui Holub) a fost omorît acolo.

DIVERSE.

Casu de mōrte la balu mascat. — O tragică întâmplare se petrecu la 1 Februarie în Petersburg la un balu mascat în sala cea mare a societății nobililor, dat de principesa Urussoff în scopu filantropic. În mijlocul virteului liberelor glume ale mascalor murl grabnic și fără de veste o tînă fată de 20 ani cu numele Tatjana Davydoff. O apoplexiă de inimă îi curmă viața momentan. Ca causă a morții s'a constatat, că a fost stringerea prea afară din cale a corsetului, care pe lângă considerabila lipsă de sînge a repozatei avu o influență din cele mai stricaciōse.

Arestarea unui ucigaș. — Se comunică din Brunn că fostul hotelier și proprietar în Leitomischl F. Tichy fū arestat dinpreună cu soția și fiu-său învinuți fiind că au comis în ultimii 25 ani unsprezece omoruri. Între cei ucși se află și un tînă baron, care înainte cu puțin timp câștigase cu un lost la loteria. La descoperirea crimei duse împrejurarea, că în timpul din urmă dispăruse o damă din hotelu fără de urmă și o servitoare trădase.

Editor: Iacobu Mureșianu.

Redactor responsabilu Dr. Aurel Mureșianu

mare cātă o bute de 50 de ferii, și-l aruncă cale de 2 cēsuri de departe și drept în ușă nimeresce cu el; ușa atunci se deschide și buzduganul se pune singur în cuiul dela din pārete. Dēr dute, frate, nu sta, că acum e vremea să vină, și de te află aci te omōră și preție, ca și pe cei doi.

— Lasă-l să vie, soră, să vedu și eu cum sunt smei, că și așa pînă acum n'am vedut nici unul.

Atunci audu buzduganul trosnind în ușă; ușa se deschise și dă să se pună în cuiu. Dēr Pipērușu nu-i dă răgaz, îl luă de tōrtă și svēr! îndērētū cu el, din cătrău a venit. Și cu așa putere a aruncat cu el, de chiar pre lângă smeu a trecut și s'a totu dus cale de trei zile și s'a implăntat într'un munte de piatră. Nouă zile a trebuit să scobescă smeul pre lângă buzdugan pînă și-l'a putut scōte din munte și a venit apoi cu el pe umērū nēcăjit. Cînd ajunse acasă, dîse din curte încă:

— Cine-și bate jocu de buzduganul meu, Florea-Infioritul orî Pipērușu Petrea, vitezul de cumnatu-meu?

— Eu sunt, cumnate, eu Pipērușu Petrea, dēr de unde mē cunosci?

— Eu? nu mē mai întreba, dōră o săptămînă m'au totu scutarat frigurile cînd te-a născut mămă-ta. Dēr bine c'ai venit la casa mea, hai să trăim puțin și bine. Adū drăguță mîncarea pe mēsă, mie nouă cōste fripte de porc și frăține-tēu două, mie 9 cupe de vin și lui 2, să ne punem la ospētū....

— Adeca.... să fi vorba întōrsă, smeu, dîse Pipērușu. Adă-mi soră mie nouă cōste de porc și nouă

cupe de vin, er smeului adu-i două cōste și două cupe de vin, dēr să ai de grijă, smeu, care cum gătăm de mîncat carnea de pe os, osul îl aruncăm în capul celui ce nu a gatat încă, că par că pe aci așa e obiceiul.

— Cam așa a fost, dîse smeul, dēr de vrei, putem strica obiceiul.

— Ba că nu vrēu să stric obiceiul țerei, dîce Pipērușu. Omū de nimica e cine cuteză a strica obiceiurile țerei, las' cum o mai fost, și hai la mēsă.

Și se puseră la mēsă, și cum apucă Pipērușu o cōstă în mână, o băgă în gură și despoia carnea de pe ea, er cu oșele: ploscū! la smeu în frunte. Smeul se cam nēcăji, dēr ce să facă? Trebui să rabde, că și-a dat de om. Și Pipērușu ia altă cōstă, apoi alta și alta, pînă mîncă carnea de pe tōte nouă cōstele, er oșele le dă de capul smeului de tōte se sdrobiau. Cînd gătă Pipērușu de mîncat cōsta cea din urmă și de beut cea din urmă cupă de vin, atunci gătă și smeul de mîncat cea dintîia cōstă și dă să arunce cu oșele în capul lui Pipērușu. Dēr acesta nu-i dă răgaz, se repede la smeu și ploscū! cu o palmă preste obrazul celu gras al smeului de'i mută o falcă din loc, apoi se încăerară la luptă, la trânteli, de gāndei că nu alta ci se omōre unul pe altul. Dela o vreme smeul nuna putea de ostentă, că ostentă era și de cale și nu putuse nici să se sature baremi omenesce, că Pipērușu nu-i dēduse rēgaz. Decî ostentă cum era, dîse bietul smeu.

— Lasă mē în pace că-ți inviu pe cei doi frați.

— Hai de mi-i invie — dîse Pipērușu.

Și merse smeul și-i desgropă și-le puse inimile la loc și-i stropi cu apă viă și se sculară mai frumoși decum au fost.

— Vai, că greu adormii, dîse unul. — Dōr așa și eu, dîse celălalt.

— Dormitū, dormitū! dîse smeul, că de nu venea fratele vostru estū mai mic să vē tredecă, mai dormiați voi un somn lung!

— Dēr nu sta de sfaturī, dîse Pipērușu, hai să ne mai luptăm, că de aci eu nu merg pînă ce nu rămâne unul mort, orî eu, orî tu.

Și se puseră a se bate în săbii, și se tăiară de curgea sîngele vale. Atunci se repeși Pipērușu, odată și bine voincesce, și-i tăia smeului capul, apoi totu îl dumică bucățele, ca de tocană, și făcū trei grămēți de carne din el.

Apoi dîse cătră frați: Fraților, hai să ne ospētăm o leacă, că apoi mergem cătră casă, că mama sciu că nu mai pōte de dorul nostru, o fi gāndind că ne am prăpădit cu toți, de nu mai nimerim nici unul. Și se ospētară feciorii mei, soru-sa le făcū de mîncare și ei aduseră vin de cel bun și beură și se desfătară. pînă ce începū a prinde beța pe Pipērușu. Atunci se gātără de cale, încărură carēle de bunătăți, că dōră acolo era de unde, și plecară.

(Va urma).

Cursul la bursa de Viena
din 17 Februarie st. n. 1887

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Rentă de aur 5%', 'Rentă de hârtia 5%', 'Imprumutul căilor ferate ungare', etc.

Bursa de București.

Cota oficială dela 3 Februarie st. v. 1887.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Renta română (5%)', 'Renta rom. amort. (5%)', 'Impr. oraș. Buc. (20 fr.)', etc.

Cursulu pieței Brașov

din 18 Februarie st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Bancnote românești', 'Argint românesc', 'Napoleon-d'ori', etc.

3408/1886. t. k. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy kis berivoji Rades Maria férj. Szokol Raduletiu végrehajtatonak fogarasi Poparad George végrehajtást szenvedő elleni 80 frt. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén lévő Rukkor községében fekvő a rukkori 153 sz. tjkben A + 346, 347, 952 1/2, 1101 1/2, 1221, 1237, 1409, 1481, 1525, 1568, 1819 1/2, 1841, 2063, 2117, 2234, 2311, 2648, 2518, 2520, 2546, 2596, 2898, 3285, 3373, 3376, 4274, 4409, 4709, 5092, 5277, 5631, 5884, 6306, 6386, 6465, 6446, 7078, 7305, 7364, 7645, 8130, 8185, 8266, 8299, 8597, 8605, 8648, 9028, 9034, 9086, 9151, 9181, és 9271 1/2, helyrajzi számu fekvőkre az árverést 707 fr. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi Mártius hó 16-ik napján délelőtti 10 óraker Rukkor községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 70 frt. 70 kr. készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November 1-én 3333.

szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék- képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogaras, 1886. évi Szeptember hó 9-ik napján.

A fogarasi kir. törvényszék mint tkkvi hatóság.

Nagy Lajos, kir. albiró.

Tarifa anunturilor și insertiunilor.

Anunciuri în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6 Pentru insertiuni și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repetiri se acordă următoarele rabate:

Table with 2 columns: Duration and discount rate. Includes rows like 'Pentru repetiri de 3-4 ori', '5-8', '9-11', '12-15', '16-20', and 'Dela 20 de repetiri în sus'.

Pentru anuciuri ce se publică pe mai multe luni se facu învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Mersul trenurilor

Valabilu dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with multiple columns and rows showing train schedules. Columns include station names (e.g., Predeal-Budapesta, Teiuș-Arad-Budapesta) and train types (Tren de persoane, Tren accelerat, etc.). Rows list various stations and their corresponding train times.

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile gróse.